

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 244/2020
13.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ – адвоката Слободана Нешића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врању К број 247/16 од 24.10.2019. године и Кв број 449/19 од 09.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 13. маја 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ – адвоката Слободана Нешића, поднет због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, па се **УКИДАЈУ** у ставу два правноснажна решења Основног суда у Врању К број 247/16 од 24.10.2019. године и Кв број 449/19 од 09.12.2019. године и предмет враћа Основном суду у Врању на поновно одлучивање у том делу, док се исти захтев у односу на став један побијаних решења ОДБИЈА као неоснован.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању К број 247/16 од 24.10.2019. године, признати су трошкови кривичног поступка окривљенима АА, ББ и ВВ на име нужних издатака за ангажовање браниоца у укупном износу од 1.998.000,00 динара, и то сваком окривљеном по 1/3 наведеног износа, односно по 666.000 динара, и истовремено је одређено да се исти имају исплатити из буџетских средстава Основног суда у Врању, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Ставом два истог решења одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљених АА, ББ и ВВ – адвоката Слободана Нешића за признавање трошкова кривичног поступка на име одбране окривљених на одложеним главним претресима, и то дана 17.12.2004. године, 24.08.2005. године, 28.11.2005. године, 28.12.2005. године, 10.04.2006. године, 20.06.2006. године, 11.12.2006. године, 16.05.2007. године, 08.02.2008. године, 23.12.2008. године, 11.06.2009. године, 09.10.2009. године, 25.01.2010. године, 26.02.2010. године, 07.09.2010. године, 23.11.2010. године, 16.02.2011. године, 01.10.2012. године, 08.04.2014. године, 21.05.2014. године,

02.09.2014. године, 18.10.2016. године, 30.11.2016. године, 12.01.2017. године, 11.05.2017. године и 21.06.2017. године.

Решењем Основног суда у Врању Кв број 449/19 од 09.12.2019. године, уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Врању, решење Основног суда у Врању К број 247/16 од 24.10.2019. године преиначено је у првом ставу изреке, тако што је окривљенима АА, ББ и ВВ на име трошкова кривичног поступка одређена накнада за одбрану од стране ангажованог браниоца у предмету тог суда К број 247/16 у укупном износу од 1.833.000,00 динара, односно сваком окривљеном по 611.000,00 динара, који износ се има исплатити на терет буџетских средстава суда у року од 60 дана од дана правноснажности решења. Истовремено, ставом два, одређено је да у осталом делу првостепено решење остаје неизмењено, а жалба браниоца окривљених АА, ББ и ВВ – адвоката Слободана Нешића, одбијена је као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ и ВВ – адвокат Слободан Нешић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења, или само другостепено решење, а предмет врати Основном суду у Врању на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцена навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Наиме, ставом два првостепеног решења, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљених АА, ББ и ВВ – адвоката Слободана Нешића за признавање трошкова кривичног поступка на име одбране окривљених на одложеном главним претресима дана 17.12.2004. године, 24.08.2005. године, 28.11.2005. године, 28.12.2005. године, 10.04.2006. године, 20.06.2006. године, 11.12.2006. године, 16.05.2007. године, 08.02.2008. године, 23.12.2008. године, 11.06.2009. године, 09.10.2009. године, 25.01.2010. године, 26.02.2010. године, 07.09.2010. године, 23.11.2010. године, 16.02.2011. године, 01.10.2012. године, 08.04.2014. године, 21.05.2014. године, 02.09.2014. године, 18.10.2016. године, 30.11.2016. године, 12.01.2017. године, 11.05.2017. године и 21.06.2017. године. Првостепени суд је образложио овакву одлуку тиме да је до одлагања наведених главних претреса дошло кривицом окривљених, а који став је прихваћен као правилан од стране ванпретресног већа Основног суда у Врању, које је по жалби браниоца окривљених одлучивало у другом степену, те је жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована.

По оцени овога суда, на овај начин је нижестепеним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени сносити трошкове одлагања главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао

својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По налажењу Врховног касационог суда, у случају одлагања главног претреса окривљени ће сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход кривичног поступка уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима у смислу члана 263. став 2. ЗКП донесе посебно решење, које је у овом кривичном поступку изостало, имајући у виду да у списима предмета не постоји ниједно решење којим је одлучено о кривици било ког окривљеног за одлагање претреса.

Одбијајући да накнади трошкове кривичног поступка за наведене неодржане главне претресе, у ситуацији када није донето посебно решење да су окривљени АА, ББ и ВВ скривили те трошкове, првостепеним, а и другостепеним решењем, учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених и указује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је нижестепена побијана решења укинуо само у делу који се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП учињену у ставу два првостепеног и ставу два другостепеног решења, а предмет вратио Основном суду у Врању на поновно одлучивање у том делу, како би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку, док је у осталом делу исти захтев одбио као неоснован, налазећи да су одредбе закона правилно примењене код одлуке о трошковима у преосталом делу побијаних решења.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП и чл. 491. ст. 1. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић